

WIE IS MIJN NAASTE?

Oktober in het coronajaar 2020, het is de maand geweest van de 'uitgestelde' vormsel- en communievieringen. Ieder weekend van deze maand waren er voor mij bijzondere vieringen. Soms was het wel van het goede en het mooie wat te veel in één keer. Gelukkig kon ik rekenen op de steun van bisschop Lode, die ook een aantal vormselvieringen is voorgegaan, waarvoor ik hem dankbaar ben. Maar hét mooiste was dat onze kinderen, jongeren en hun families eindelijk hun mooie levensmoment konden vieren. Ze hadden er al zo lang naar uitgezien. En in het 'nieuwe normaal' zijn het stuk voor stuk mooie en zinvolle vieringen geworden.

Met Jezus' handen

De vieringen van de eerste communie stonden allemaal in het teken van handen, van Jezus' handen. De kinderen zaten dan ook in hun vertrouwde familiebubble van een zevental mensen. Samen met hun nauwste naasten, die handen die hen dragen, die mensen die hen met veel liefde dragen door het leven. In elke viering hebben wij het verhaal beluisterd van de 'Barmhartige Samaritaan'. Een overbekend verhaal uit het evangelie dat zeker tot de verbeelding van de kinderen spreekt. Een verhaal dat uitnodigt om de 'handen uit de mouwen te steken' voor mensen om je heen. Mensen die in nood zijn, mensen die verdriet hebben, mensen die eenzaam en alleen zijn, ... Een helpende en troostende hand kan hen zo'n deugd doen. En in deze coronatijden weten wij dit maar al te goed en worden wij daar met onze neus op geduwd.

Wie is mijn naaste?

Het is de vraag van een trouwe en vrome wetsdienaar aan Jezus. Eigenlijk een heel eenvoudige vraag. Heel gemakkelijk te beantwoorden. Want je naasten, die zitten naast je in de familiebubble. Naasten, dat zijn de buren in de straat of in de wijk. Het zijn de mensen die je, in deze dagen op nodige afstand, ontmoet bij bepaalde gelegenheden. Je naasten, dat zijn de vriendjes en de vriendinnetjes in de klas. De mensen op de werkvloer, de mensen in het bewegingsleven, dat zijn je naasten. Of wil je het veilig houden en digitaal gaan, dan zijn je volgers op twitter of je vrienden op facebook je naasten. Voor sommigen heel belangrijk om daar vrienden te verzamelen, als ware het een statussymbool. En inderdaad, het is belangrijk contact te houden met je naasten, zeker vandaag. Wie is mijn naaste? Je hoeft dus niet veel te doen om er onmiddellijk een hele waaier op te noemen. Juist omdat het zo eenvoudig is hecht Jezus aan deze vraag eigenlijk niet veel belang.

Jezus keert de rollen om...

Jezus zou Jezus niet zijn mocht Hij de rollen niet omkeren. Hij vraagt: 'Wie is er naaste geworden van die berooide en overvallen man langs de weg?' Wil je naaste worden van een medemens, daar is het Jezus om te doen. Die goede vreemdeling, een barmhartige Samaritaan, is het geworden. Hij heeft de gewonde en geketste man de eerste zorgen toegediend. Hij ziet de nood en de ellende. Hij vraagt de herbergier mee te zorgen voor de gekwetste man. Als je naaste wordt van iemand, dan steek je de handen uit de mouwen opdat de ander het goed mag hebben. Dan doe je er alles aan opdat de ander geluk en vreugde mag ondervinden in het leven, zich gesteund en bemoedigd weet. Naaste worden van... Het is er alles aan doen zodat de heel concrete ander voluit mens mag worden. Als God Liefde is, dan kunnen wij niet anders dan op zijn aanbod antwoorden met onze liefde voor elkaar. Dat hebben wij als christenen misschien nog niet altijd goed begrepen.

In tijden van corona

Veel barmhartige Samaritanen zijn dezer dagen bezig het beste van zichzelf te geven in de pandemie die wij doormaken. Ja, ze gaan heel vaak tot het uiterste en zitten op hun tandvlees. Openen wij onze ogen voor hun onverdroten inzet? Gaan wij door onze manier van leven hun zorgend engagement waarderen en respecteren? Eigenaardig dat velen, als nieuwe predikanten, juist nu oproepen om te

zorgen voor elkaar. Een terechte oproep is het. Maar zou deze oproep niet vanzelfsprekend moeten zijn? Of komt het omdat het woord 'liefde' vandaag zo vaak misbruikt wordt, verkeerd begrepen en versleten geworden is? En toch heb ik geen ander woord om naaste te worden van elkaar, dan liefde. Liefde is pas waarachtig wanneer ze uit zichzelf treedt, de ander tegemoet gaat. En liefde is geen kwestie van 'moeten'. Wat onder dwang gebeurt kan je geen liefde noemen. Liefde schept juist toekomst voor mensen, en dit in alle vrijheid. Liefde, ik noem het graag de 'kleine goedheid' voor elkaar, elke dag opnieuw. De barmhartige Samaritaan is 'naaste geworden'. Hij heeft het begrepen. Jij ook?

JOHAN LOONES (reageren johan.loones@skynet.be)